

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระแสเรื่องห่วยออนไลน์ เรื่องบ่อนกาสิโน ฯลฯ เป็นประเด็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่กำลังได้รับความสนใจจากสังคมหลายภาคส่วนทั้งที่เห็นว่าทั้งห่วยออนไลน์และบ่อนกาสิโนเป็นสิ่งที่เลวร้ายอย่างเด็ดขาดเพราะการมีห่วยและบ่อนเป็นการมอมเมาและส่งเสริมให้คนมัวเมาในอบายมุข และขณะเดียวกันก็เป็นสิ่งที่เลวร้าย ‘แต่จำเป็น’ ที่ต้องดำรงไว้อยู่เพราะอย่างไรเสียสังคมไทยก็ไม่สามารถสลัดคราบความเป็นสังคม “อุดมอบายมุข” ออกไปได้ การทำให้ห่วยออนไลน์เป็นสิ่งที่ถูกต้องในแง่กฎหมายจึงน่าจะเป็นทางออกที่ดีเพราะอย่างน้อยที่สุดรายได้จากการขายห่วยอย่างถูกต้องตามกฎหมายก็ ‘จะเป็นรายได้หลัก’ เหมือนกับบุหรี่ยี่และสุราที่เป็นอบายมุขพื้นฐานทางสังคมมาอย่างช้านานและก็ปรากฏในข้อเท็จจริงว่า เงินที่ได้จากอบายมุขดังกล่าวนั้นถูกนำไปสร้างประโยชน์ ดังนั้น จึงต้องยังคงต้อง ‘เลี้ยง’ สิ่งที่สร้างปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เอาไว้บนความจำเป็นอย่างขาดไม่ได้ในสังคมนั้นต่อไป

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2539: 916) อบายมุข (อ่านว่า อะ-บาย-ยะ-มุข) เป็นคำนาม หมายถึง ทางแห่งความฉิบหาย มี 2 หมวด คือ อบายมุข 4 ได้แก่ 1. เป็นนักเลงหญิง 2. เป็นนักเลงสุรา 3. เป็นนักเลงเล่นการพนัน 4. คบคนชั่วเป็นมิตร กับ อบายมุข 6 ได้แก่ 1. ดื่มน้ำเมา 2. เที่ยวกลางคืน 3. เที่ยวดูการละเล่น 4. เล่นการพนัน 5. คบคนชั่วเป็นมิตร 6. เกียจคร้านทำงานทั้งปวง ซึ่งก็คล้องจองกันกับนิยามที่พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต)(2543: 377) ได้ให้ไว้ นั่นก็คือ อบายมุข หมายถึง ช่องทางแห่งความเสื่อม, เหตุแห่งเครื่องฉิบหาย, เหตุย่อยยับแห่งโภคทรัพย์, ทางแห่งความพินาศ มี 4 อย่าง คือ 1. เป็นนักเลงหญิง 2. เป็นนักเลงสุรา 3. เป็นนักเลงเล่นการพนัน 4. คบคนชั่วเป็นมิตร; อีกหมวดหนึ่งมี 6 คือ 1. ดื่มสุราและของมึนเมา 2. ชอบเที่ยวกลางคืน 3. ชอบเที่ยวดูการละเล่น 4. เล่นการพนัน 5. คบคนชั่วเป็นมิตร 6. เกียจคร้านทำงาน

ในหนังสือร้อยอภิมหารพุทธศาสนิก มัชฌิม นิลิมชัยกิจ(2549: 61) ได้อธิบายไว้ว่า “อบายมุขทั้ง 6 ยังเต็มไปด้วยในโลกเดี๋ยวนี้เว้นกันไม่ได้เพราะว่าอบายมุขทั้ง 6 มันเป็นเรื่องมือเก็บบากีของรัฐบาล ภาษีและผลประโยชน์ทางวัตถุดิบทองของคนกลุ่มน้อยที่ได้เอาเปรียบกันอยู่ชนิดไม่มีขอบเขตนี้ ไม่คุ้มกับการบังเกิดผลเสียหายทางสุขภาพกาย สุขภาพใจ จิตวิญญาณและอาชญากรรมในสังคม รวมทั้งอุบัติเหตุที่ไม่น่าเกิดขึ้นอย่างมากมายมหาศาล ขอให้ช่วยกันคิดให้ดี ๆ แล้วกล้าหาญตัดมันออกจากตัวเอง และมีเมตตาตัดสินมันออกไปเสียจากระบบในสังคมบ้านเมืองเราเสียที”

คนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่า อบายมุขนั้นมีขอบเขตเพียงเท่าที่มีนิยามไว้อย่างชัดเจนเท่านั้น แต่ในยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบันมีหลายกรณีที่ข้อเท็จจริงไม่มีนิยามเหล่านั้น เช่น การเล่นเกมของเด็ก การขาดเรียน การนอนตื่นสาย การคุยโทรศัพท์โดยไร้สาระ การไม่อ่านหนังสือ ฯลฯ ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านี้ไม่น่าจะจัดให้เข้ากันได้กับคำว่า อบายมุข กล่าวคือหากทำแล้วไม่เป็นอบายมุข และเมื่อไม่เป็นอบายมุขก็ไม่คิด ทำให้ซึ่งความเข้าใจเช่นนี้มีผลกระทบในระยะยาวต่อผู้ที่มีความเข้าใจเช่นนี้

ทั้งนี้อาจมีผู้ที่โต้แย้งว่า การกระทำต่าง ๆ เหล่านี้ไม่เกี่ยวกับบริบทของความเป็นส่วนรวมแต่ประการใด มีข้อที่น่าสังเกตคือ ความหมายของคำว่าอบายมุข (เป็นทางแห่งความฉิบหาย) นั้นขอบเขตของคำนี้ไม่ได้หมายถึงความเป็นส่วนรวม แต่ขอบเขตอยู่ที่ความเป็นส่วนบุคคลก่อนที่จะกล่าวถึงส่วนรวม ดังนั้น การตีความว่า การกระทำเช่นนั้นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่เป็นอบายมุข จึงไม่ถูกต้องเสมอไป และเป็นการเข้าใจที่ผิด

การเข้าใจอะไรก็ตามจะนำไปสู่ความชัดเจนในการลงมือทำในการดำเนินชีวิตของคนเรา หากเข้าใจถูก ก็มั่นใจได้ว่า การกระทำก็จะถูกต้อง หากเข้าใจผิด ความน่าจะเป็นของการกระทำที่ผิดก็จะมีความถี่มากขึ้นตามลำดับ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจถูก หรือที่เรียกว่า ไม่เป็นมิถิชาติภูมิให้เกิดขึ้นให้ได้จึงจะไม่เกิดข้อสงสัยและเป็นปัญหาในทางปฏิบัติต่อไป

มีตัวอย่างที่มักเกิดขึ้นปรากฏตามข่าวหน้าหนังสือพิมพ์และสื่อต่าง ๆ เสมอเช่น เด็กนักเรียน ม. 6 ใช้มีดแทงคนขับรถแท็กซี่ตายโดยเด็กนักเรียนสารภาพว่าเป็นผู้ลงมือสังหารคนขับรถแท็กซี่รายนี้จริง โดยเลียนแบบเกมออนไลน์เกมหนึ่งซึ่งผู้เล่นจะต้องก่ออาชญากรรมจึงขอเงินมารดา 500 บาท ไปซื้อมีด 2 เล่ม ก่อนเรียกแท็กซี่เคราะห์ร้ายจากหน้า โรงพยาบาลยันฮีให้มาส่งบริเวณเกิดเหตุก่อนใช้มีดจี้จึงทรัพย์จนเกิดการต่อสู้กันขึ้น คนจึงใช้มีดแทงนายควรจนเสียชีวิตระหว่างเคลื่อนย้ายศพเพื่อนำไปทิ้งพลเมืองผ่านมาเจอจึงแจ้งตำรวจเข้าจับกุมในที่สุด (স্যอง! โจ้ โหดฆ่าแท็กซี่เลียนแบบเกมออนไลน์ [3 ส.ค. 51 - 07:35]. ค้นเมื่อวันที่ 25 ม.ค. 2553 จากหน้าออนไลน์ <http://www.santoninogame.com/yabb/index.php?topic=42860.0>) หรือกรณีที่ นายโชค ศรีไพบลย์ หัวหน้ากลุ่มงานสิทธิเด็กและป้องกันพฤติกรรมนักเรียนนักศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเปิดเผยว่า จากการปฏิบัติงานปัจจุบันพบนักเรียน นักศึกษา ประพฤติตนไม่เหมาะสม คือ การก่อเหตุทะเลาะวิวาท เล่นพนันบอล เล่นเกม หนีเรียน ไปเที่ยวเตร่ตามสถานที่ต่างๆ และขายบริการทางเพศ ซึ่งปัญหาหมักจะ เป็นลูกโซ่โดยปัญหาที่หนักใจที่สุดของนักเรียนคือการทะเลาะวิวาทเพราะทุกครั้งที่เกิดเหตุทะเลาะวิวาทจะมี ผู้ได้รับบาดเจ็บบางครั้งเสียชีวิตทำให้พ่อแม่ต้องสูญเสียเงินทองมารักษาพยาบาล ซึ่งศร.ได้ประสานงานไปยังตำรวจท้องที่ให้สอดส่องว่าจุดใดบ้างที่มีเหตุทะเลาะวิวาทบ่อยพร้อมกำชับ โรงเรียนที่มีปัญหาทะเลาะ วิวาทบ่อยๆ ให้ความสำคัญดูแลลูกศิษย์ของตัวเอง เพื่อป้องกันและลดปัญหาการตีกัน (“ตีกัน-พนันบอล-มั่วสุม” ปัญหาเด็กนักเรียนมาแรง. ค้นเมื่อวันที่ 25 ม.ค. 2553 จากหน้าออนไลน์ <http://teen-x.exteen.com/>

ในระหว่างวันที่ 10 มิถุนายน – 10 กรกฎาคม 2553 นี้เป็นช่วงมหกรรมฟุตบอลโลก 2010 มีข้อมูลที่น่าสนใจที่พบจากการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการเล่นพนันบอลโดยรายละเอียดผลการสำรวจครั้งนี้ได้ตั้งกลุ่มเป้าหมายเยาวชนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงอุดมศึกษารวม 4,461 คนใน 25 จังหวัดทั่วประเทศ มาสอบถามเก็บข้อมูลพบว่า กลุ่มนักพนันบอลส่วนใหญ่เริ่มเล่นตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีวงเงินเล่นกันโดยเฉลี่ยครั้งละ 100 – 500 บาท พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สิ่งจูงใจให้เยาวชนไทยเล่นพนันบอลคือ อยากได้เงินเพื่อนำไปกินเที่ยวกับเพื่อนฝูง มีเยาวชนร้อยละ 21.82 ที่เคยบอกว่าเคยเล่นพนันบอลและเคยเป็นหนี้ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับอนุปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาและสถานศึกษาอยู่ในภาคใต้ร้อยละ 43.33 จะใช้หนี้พนันบอลโดยขโมยเงินจากเพื่อนเพราะ ได้ะพนันบอลจะมีวิธีการทางหนี้โดยการเจรจาจนถึงใช้การข่มขู่ สำหรับรายการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยที่เยาวชนไทยยึดเล่นพนันเป็นอันดับหนึ่งคือ พรีเมียร์ลีกของอังกฤษ สิ่งที่น่าเป็นห่วงจากผลการสำรวจครั้งนี้พบว่า ในช่วงการแข่งขันบอลโลกปีหนี้ยาวชนร้อยละ 17.66 บอกว่าจะเล่นพนันบอลครั้งนี้ด้วย ส่วนใหญ่อยู่ในระดับอนุปริญญาตรี (มคชนรายวัน ฉบับวันที่ 6 มิถุนายน 2553 หน้า 7) และยังมีกรณีอื่น ๆ อีกหลายกรณีทั้งที่มีการเปิดเผยและไม่ได้รับการเปิดเผยซึ่งส่วนหนึ่งของผลของการเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการตีความความหมายของคำว่า อบายมุข

จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนี้ย่อมเป็นเหตุให้ผู้ทำมี โอกาสและเข้าใจถึงความเสื่อมจากความเจริญ นั่นคือเสื่อมจากความเจริญก้าวหน้าในการศึกษารวมไปถึงโอกาสในหน้าที่การงานที่จะมีในอนาคตด้วย แต่ถ้าหากเข้าใจเสียให้ถูกต้องว่า การกระทำเหล่านั้นเป็นเหตุที่จะนำไปสู่ความเสื่อมแล้วแก้ไข ปรับปรุง ดำรงตนเสียใหม่ให้ถูกต้อง ถูกทางก็ย่อมหวังต่อความเจริญในหน้าที่ อาชีพการงานและในชีวิตได้อย่างแน่นอน

ผู้วิจัยเห็นว่า การเข้าใจความหมายผ่านการตีความเป็นความจำเป็นพื้นฐานที่บรรดาพุทธบริษัททั้งหลายควรศึกษาและตระหนัก สถานการณ์ที่เป็นปัญหาในปัจจุบันต่าง ๆ ทั้งปวงนี้ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากการตีความ และความเข้าใจที่ผิดพลาดคลาดเคลื่อน งานวิจัยนี้มุ่งที่จะตรวจสอบความเข้าใจและการตีความคำว่า อบายมุข ในกระแสโลกาภิวัตน์ของนักศึกษาที่เรียนวิชาความจริงของชีวิตในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2553

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความหมายของคำว่า อบายมุข ในกระแสโลกาภิวัตน์
2. เพื่อทราบแนวคิดต่อคำว่า อบายมุข ของนักศึกษายุคใต้กระแสโลกาภิวัตน์
3. เพื่อให้เกิดความตระหนักต่อโทษของอบายมุขและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อนักศึกษา

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้มุ่งทำการศึกษาใน 2 ประเด็นคือ

1. วิจัยเอกสาร (Documentary research) โดยจะอ้างอิงหลักฐานจากการศึกษาและตีความเอกสารเป็นหลัก คือ ทำการศึกษาแนวความคิดทางด้านศาสนาซึ่งเป็นที่มาของกรอบวิธีคิดในแง่ของข้ออ้างศีลธรรมทางสังคมที่ใช้อ้างโดยทั่วไป รวมทั้งการตีความความหมายของคำว่า อบายมุขในแง่ของศัพทศาสตร์ คือการให้ความหมายตามรูปศัพท์.

2. การศึกษาประเด็นความเข้าใจและการตีความของนักศึกษาที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้สืบทอดศาสนาโลกาภิวัตน์โดยตรง ด้วยวิธีการทดสอบและวิธีการถามตอบโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก รวมทั้งการแสดงทัศนะอื่น ๆ ต่อขอบเขตของคำว่า อบายมุข ในวิธีแห่งโลกโลกาภิวัตน์.

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1.4.1 ศึกษาการตีความคำว่า อบายมุข ผ่านการศึกษาเอกสารทั้งที่เป็นเอกสารปฐมภูมิ วิทยานิพนธ์ และการตีความของนักคิดต่าง ๆ ที่เป็นที่ยอมรับของสังคม

1.4.2 ในการศึกษากระบวนการตีความคำว่า อบายมุขของนักศึกษาที่เรียนวิชาความจริงของชีวิตนี้จะทำโดยใช้เครื่องมือคือแบบสอบถามและแบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์

1.4.3 หลังจากที่ได้ศึกษาเอกสารและได้เก็บข้อมูลภาคสนามแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดไปวิเคราะห์เพื่อสรุปข้อมูล นำเสนอและอภิปรายต่อไป

1.5 การนิยามความหมาย

1. การตีความ หมายถึง การตีความคำว่า อบายมุข ของนักศึกษาที่เรียนวิชาความจริงของชีวิต ประจำปีการศึกษาที่ 1/ 2553

2. อบายมุข หมายถึง ช่องทางที่นำไปสู่ความเสื่อมจากความเจริญ ซึ่งได้แก่ อบายมุขในหมวด 4 และอบายมุขในหมวด 6

3. นักเลงหญิง (อิตถีฆตตะ) หมายถึง ผู้ชอบเที่ยวหญิงขายบริการ รวมความถึงผู้หญิงที่มีพฤติกรรมเช่นเดียวกันนี้ด้วย, ผู้ที่มีคูครองอยู่แล้ว หรือมีคู่หมั้นอยู่แล้วแต่ชอบไปมีความสัมพันธ์นั้นที่คู่สาวกับผู้อื่น.

4. นักเลงสุรา (สุราฆตตะ) หมายถึง นักดื่มสุราและเสพสิ่งมึนเมาอย่างอื่น.

5. นักเลงการพนัน (อักขรรัตตะ) หมายถึง ผู้ที่คิดการพนันทุกชนิด รวมถึงชื่นชอบในการพนันขั้นต่ออย่างอื่น.

6. คนชั่ว (ปาปมิตตะ) หมายถึง คนที่คอยเป็นเพื่อนในการเที่ยวกลางคืน เป็นเพื่อนการดื่มสุรา และ/ หรือเป็นเพื่อนเล่นการพนัน.

7. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามที่เรียนวิชาความจริงของชีวิต ในปีการศึกษา 2553 เทอมที่ 1.

8. โลกาภิวัตน์ (Globeilization) หมายถึง สภาพเมืองที่แวดล้อมเต็มไปด้ยสิ่งยั่วยุให้พุ่มเพียบเกินบริโศกแบบบริโศคนิยม, สังคมที่อยู่ภายใต้การกระตุ้นด้ยการโฆษณาด้ยสื่อในการเสพติดค่อวัตถุ, หรือโลกแห่งการโฆษณาไร้พรมแดน.

1.6 ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. พระไตรปิฎก เล่มที่ 23 อัญจนนิบาต อังคุตตรนิกาย ทีฆชาณสูตร พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสอธิบายถึงทางเสื่อมและความเจริญแห่งทรัพย์มีใจความว่า “บุคคลที่ถึงพร้อมด้ยธรรม ๔ ประการนี้ คือ อุฏฐานสัมปทา ๑ อารักขสัมปทา ๑ กัลยาณมิตตตา ๑ สมชีวิตา ๑ ย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์เพื่อความสุขในปัจจุบันแก่กุลบุตร บุรุษคณปชชชะ โภคทรัพย์ที่เกิดโดยชอบอย่างนี้แล้ว ย่อมมีทางเสื่อม ๔ ประการ คือ เป็นนักเลงหญิง ๑ เป็นนักเลงสุรา ๑ เป็นนักเลงการพนัน ๑ มีมิตรชั่ว สหายชั่ว เพื่อนชั่ว ๑.....

2. พระไตรปิฎก เล่มที่ 11 ทีฆนิกายปาฎิกวรรค สิงคาลกสูตร พระผู้มีพระภาคได้อธิบายเหตุความเสื่อมไปแห่งโภคะ 6 ประการไว้ว่า “ดูกรคฤหบดีบุตร การประกอบเนื่อง ๆ ซึ่งการคิมนำมาคือสุราและเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท เป็นทางเสื่อมแห่งโภคะประการ ๑ การประกอบเนื่อง ๆ ซึ่งการเที่ยวไปในตรอกต่าง ๆ ในกลางคืน เป็นทางเสื่อมแห่งโภคะประการ ๑ การเที่ยวดูมหรสพเป็นทางเสื่อมแห่งโภคะประการ ๑ การประกอบเนื่อง ๆ ซึ่งการพนันตั้งแห่งความประมาท เป็นทางเสื่อมแห่งโภคะประการ ๑ การประกอบเนื่อง ๆ ซึ่งการคบคนชั่วเป็นมิตร เป็นทางเสื่อมแห่งโภคะประการ ๑ การประกอบเนื่อง ๆ ซึ่งความเกียจคร้าน เป็นทางเสื่อมแห่งโภคะประการ ๑”

3. ท่านพุทธทาสภิกขุ (ม.ป.ท.) ได้อธิบายการตีความคำว่า “อบาย” ไว้ในหนังสือชื่อ ภาษาคน – ภาษาธรรม ว่า “คำว่า อบาย ก็หมายถึงโลกที่ตกต่ำ ตามปกติเราแจกเป็นสัตว์นรก สัตว์เดรัจฉาน เปรต อสุรกาย สื่ออย่างนี้รวมกันเรียกว่า อบาย เขียนภาพไว้ตามฝาผนังโบสถ์ นรกเป็นอย่างนั้น สัตว์เดรัจฉานเป็นอย่างนี้ เปรตเป็นอย่างนั้น อสุรกายเป็นอย่างนั้น ส่วนจะเป็นต่อเมื่อตายแล้วทั้งนั้น นั้นเรียกว่าอยู่ในสภาพวัตถุ เป็นสัตว์ที่เลว ๆ นี้คืออบายในภาษาคน สัตว์เดรัจฉานในภาษาคน...เทียบคู่กันให้เห็นง่าย ๆ ‘นรก’ ในภาษาคนหมายถึงเมืองอยู่ใต้ดิน มีเจ้าหน้าที่เป็นยมบาล จับคนไปลงโทษต่าง ๆ นานาตายแล้วจึงไปถึง

4. พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต, 2543; 175 – 178) กล่าวถึงอบายมุข 4 คือ

1. อคติรุตตะ เป็นนักเลงหญิง, นักเที่ยวผู้หญิง
2. สุรารุตตะ เป็นนักเลงสุรา นักดื่ม
3. อักขรุตตะ เป็นนักเลงการพนัน
4. ป่าปมิตตะ คบคนชั่ว

อบายมุข 6 ได้แก่

1. ดิดสุราและของมีนเมา
2. ชอบเที่ยวกลางคืน
3. ชอบเที่ยวดูการละเล่น
4. ดิดพนัน
5. คบคนชั่ว
6. เกียจคร้านการงาน

5. พระมหาขุนทอง เขมสิริ (2549) ได้อธิบายถึงความเกียจคร้านว่า “ความเกียจคร้าน(เป็นข้อหนึ่งใน อบายมุข ๖ ข้อ) คือ ความเฉื่อยชา ความท้อแท้ความประมาท การขาดความเพียรพยายาม การผลัดวันประกันพรุ่ง และการอ้างสาเหตุที่จะหลีกเลี่ยงการทำงาน ความเกียจคร้าน นั้น มีสาเหตุหรือธรรมชาติเกิดจากสภาพจิตใจและสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดความเกียจคร้าน จิตวิทยาเห็นว่าพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดความเกียจคร้าน ดังนั้น ความเกียจคร้านจึงก่อให้เกิดความเสื่อมหลายประการ ทางแก้ไขคือต้องมีวิธีการและหลักการใน การทำลายหรือขจัดความเกียจคร้านให้ถูกต้อง ทรรศนะปรัชญาตะวันออกคือปรัชญาฮินดูเห็นว่า ความเกียจคร้านถือเป็นอุปสรรคต่อการทำหน้าที่ของบรรณนะ แต่ปรัชญาฝ่ายตะวันตกคือเจเรอมี เป็นธัม เห็นว่าความเกียจคร้านนั้นเกี่ยวกับความพึงพอใจและความเห็นแก่ตัว ความเกียจคร้านในพุทธปรัชญามีสาเหตุเกิดจากจิตใจเพราะถูกกิเลสครอบงำ และแสดงพฤติกรรมทางกายเพราะมีสิ่งแวดล้อมบางอย่างควบคุมไว้ ทฤษฎีความรู้ในพุทธปรัชญาช่วยให้ทราบเกี่ยวกับความเกียจคร้าน ความเกียจคร้านนั้นปรากฏในคัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถา และ คัมภีร์อื่นๆ ได้แก่ ความเกียจคร้านในอบายมุข ๖ ประการ กุสัถวัตตฺ และทางแห่งความเสื่อมที่ เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความเกียจคร้าน เช่น อกุศลมูล ความประมาท และนิรณ ๕ ประการ เป็นต้น ทางแก้ไขคือความเพียร อารัมภวัตตฺ และทางแห่งความเจริญที่เกี่ยวของสัมพันธ์กับความเพียร การประพฤติกความเกียจ

คร้านนั้นเป็นทางนำไปสู่ความเสื่อมต่อการศึกษา การงาน และวิถีชีวิตในสังคม ความเกียจคร้านทำให้คนยากจน ทำให้คนพลาดหวัง ทำให้คนตกทุกข์ได้ยาก และสังคมติเตียน และเกณฑ์ที่จะใช้ตัดสินความเกียจคร้านนั้น ให้วินิจฉัยโดยดูที่เจตนาหรือแรงจูงใจเป็นเกณฑ์หลัก และให้ดูที่ผลของการกระทำเป็นเกณฑ์รอง (ค้นเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2553 จากหน้าออนไลน์

<http://inter.mcu.ac.th/En/thesisdetails.php?thesis=255020>)

6. ศศิวรรณ คำลึงสินเสริม(2550)ได้อธิบายพุทธกระบวนทัศน์ในการดำเนินชีวิตยุคบริโภคนิยม(ค้นเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2553 จากหน้าออนไลน์ <http://www.mcu.ac.th/En/thesisdetails.php?thesis=255149>) ว่า “ปัจจุบันโลกได้พาเรามาอยู่ภายใต้โลกาภิวัตน์ซึ่งเป็น โลกาภิวัตน์ที่ฝ่ายทุนนิยมเสรีเอาเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือประสานกับระบบการสนองความต้องการเสพบริโภคที่เรียกว่า บริโภคนิยมเพื่อให้เกิดการเสพบริโภคของมนุษย์กลายเป็นเครื่องมือของเขาในการแสวงหาผลประโยชน์พร้อมกับการปลูกเร้า ชั่วๆ ปลูกปั่น สร้างกระแสให้มนุษย์ยิ่งหลงใหลในการเสพบริโภคมากยิ่งขึ้น ผลพวงที่ได้จากการยอมรับเงื่อนไขการให้คุณค่าตามระบบทุนนิยมก็คือ มนุษย์แปลกแยกจากธรรมชาติตัวเอง จากเพื่อนมนุษย์ จากสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ มนุษย์ถูกทำให้เป็นสินค้าที่จะต้องให้ชีวิตเหมือนการลงทุนที่ต้องทำกำไรให้สูงสุดทำให้มนุษย์โดยเดี่ยวและกังวลอยู่ลึก ๆ จึงสร้างเครื่องมือที่ช่วยให้ไม่รู้สึกรู้สีกได้ถึงความโดดเดี่ยวด้วยการหาความบันเทิงให้แก่ตนเองในลักษณะต่างๆ เช่น การบริโภคแสงเสียงจากอุตสาหกรรมบันเทิง เครื่องดื่ม ภาพยนตร์ คนตรี เป็นต้น”

7. วิกีพีเดียสารานุกรมเสรีได้ให้คำจำกัดความคำว่า อบายมุข (อ่านว่า อะ-บาย-ยะ-มุข) แปลว่า ทางแห่งความฉิบหาย ทางแห่งความเสื่อม สาเหตุให้ถึงความเสื่อม มี 2 หมวด คือ อบายมุข 4 และ อบายมุข 6 หมวดที่ 1 อบายมุข 4 ได้แก่เป็นนักเลงหญิง เป็นนักเลงสุรา เป็นนักเลงการพนัน และคบคนชั่วเป็นมิตร

หมวดที่ 2 อบายมุข 6 ช่องทางของความเสื่อม ทางแห่งความพินาศ เหตุย่อยยับแห่งโลกทรัพย์ ได้แก่ ดื่มน้ำเมา เที่ยวกลางคืน เที่ยวดูการเล่น เล่นการพนัน คบคนชั่วเป็นมิตร และเกียจคร้านการทำงาน (ค้นเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2553 จากหน้าออนไลน์ที่: <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AD%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%A1%E0%B8%B8%E0%B8%82>)

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีความเข้าใจต่อคำว่า อบายมุข ในกระแสโลกาภิวัตน์ได้ถูกต้อง.
2. นักศึกษามีความตระหนักต่อโทษของอบายมุข.
3. เป็นการสร้างมาตรฐานในการตีความคำว่า อบายมุข ในกระแสโลกาภิวัตน์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY